

Selmeczbányai Hetilap

VEGYES TARTALMÚ HETILAP.

Kiadó tulajdonos és felelős szerkesztő:

SZENTGYÖRGYI EDE.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Rózsa-utca 61./III. sz. a. hová a lap szellemi közleményei és az anyagi rész is ezimzendő.

Megjelenik minden vasárnapon.

Előfizetési ára:

Egy évre 4 frt.
Fél évre 2 „
Negyedévre 1 „

Egyes szám ára 10 kr.

Egyes számok kaphatók a kiadóhivatalban és Joerges A. özv. és fia könyvkereskedésében.

Hivatalos, magán és nyílt-téri hirdetések megállapított díj-szabásunk szerint számíttatnak és minden általunk közölt hirdetésre felvilágosítás ingyen adatik.

Az akadémiai tanév vége.

Az idő száguld feltartóztalhatlanul, visszahozhatlanul. Évre év pereg le a múlt ködébe, csak emlékét hagyva meg, mint a hulló csillag, mely fényes vonalat rajzol az égre röptében, — néhány pillanat s a hulló csillag, a csillag fényes útnyoma eltűnt, mintha soha nem is lett volna.

Csoda-e, ha elmereng az emberi elme a letűnt idő tátongó örvénye felett s a kedély komoly borongással sejtelemyszerűleg érzi a múlt, jelen és jövő szellem érintését.

Talán ily borongás szülte ama bánatos dallamot is, melyet a selmeczi akadémiai ifjak énekelnek, ha bucsút vesznek e várostól; „Ballag már a vén diák tovább . . .“ Igen, ballagnak ismét, s néhány talán soha többé nem látja viszont városunk falait.

Lejárt az akadémiai tanév s bucsúznak az ifjak. Hangtalan, nyugodt marad a város, s talán nem tévedünk, ha azt mondjuk, hogy nem egy szív csendes óhaja: báresak letelnék már az a két hónapi szünidő.

S le is telik az, s újra megtelnek az akadémia tantermei; újra látjuk az ismerős arcok legtöbbször s az elmaradtak helyébe jönnek mások, hogy az alma-mater szentélyében a tudomány titkaiba hatoljanak; s az itteni akadémian meg van az alkalom, hogy azt alaposan telessék. Nem nagyitunk, ha azt mondjuk, hogy a selmeczi bányász- és erdőszakadémiának nincs párja Európában, mi a tanszerek, a gyűjtemények gazdagságát illeti.

Büszkék lehetünk rá méltán s ezen jogosult büszkeség kifolyásának tudjuk be azon jóakaró indulatunkat is, melylyel az akadémiai ifjuság iránt viseltetünk. Igaz, néha talán az a jóindulat némi elnézésre is kényszerít; s talán óhajtanók, hogy ne legyen úgy minden mint a hogy van, mert tagadhatlan, hogy az akadémiai ifjuság, mint helyi társadalmunk egyik szerepvivő osztályának belétele nem olyan, hogy ahhoz kifogás ne férne.

TÁRCSA.

1481 méter magasban.

— „A Selmeczbányai Hetilap“ eredeti tárczája. —

Julius 12-ét írták.

Már régen hallottam a „gainai leányvásár“-ról, azért élve a kedvező alkalommal, elhatároztam azt megtekinteni. Egyik jóbarátom hátsókat szerzett s negyedmagammal utnak indultunk, úgy délutáni három órakor.

— Hej, hej, domne soro! (fiatal ur!) — csóválta a fejét, tőprenkédve az egyik szembejövő oláh pógár — maradjanak maguk ilthon! Nem látják a veszedelmet onnan északról?

A jelzett irányba néztünk, de nem láttunk semmit s csak körülményesebb leírásra fedeztünk fel valami felhőfélt, ám az egész alig lehetett nagyobb a féltényernél. Szinte jóízűt neveltünk a komoly arczu fratyén.

— Buna nocte! (jó éjszakát!) mondtuk jó kedvvel az oláhnak és azzal előre . . . A fordulónál még egyszer visszaneztünk, a mi jóakarónk még akkor is ott állott s integetett a botjával, hogy térjünk vissza. Csak azért se!

Már magasan haladtunk a keskeny hegyi uton, mikor egy meglehetősen tisztáson községünkbeliekre bukantunk. Két zsidó szatócs volt a bajtárs, olyan kaftános az egyik; de hát ki törődik ilyenkor holmi antiszemizmussal! A két utitárs bőségesen kárpótolt elveink szegreakasztásáért, hogy majdnem megpukkadunk a kaczagástól.

Lovon mentek ők is, azaz hogy lovaik tele voltak

Ennek okát abban keressük, hogy az ifjuság között nincs meg az az egyetértés, az az összetartás mint előbb, mely egyrészt erkölcsi pajzs volt netáni társadalmi tévedések ellen, másrészt az akadémiai ifjuságnak tisztelt állást biztosított a társadalmi életben. Manapság sajnálattal azt kell tapasztalunk, hogy városunk intelligenciája majdnem a hideg udvariasság korlátai közé szorítja az akadémikus ifjakkal való érintkezést. Ez az állapot tarthatatlan s bizton reméljük, hogy akadémiank polgárai megfelelő tapintatos, férfias magaviselet által visszavivják azon őszinte barátságot, melylyel e város lakossága az akadémikusok iránt mindenkor viseltelet.

Az akadémiai ifjuság belételeének fejlesztésére, felvirágoztatására hatni, az akadémiai ifjusági kör van hivatva. Hazafiság, baráti egyetértés, lelkesedés minden iránt a mi szép, nemes, magasztos, ezek voltak a jelszók, melyekkel e kör zászlaját kibontották. Nem csekély kiltartás kellett hozzá, a kört oly színvonalon fönn tartani, mint amilyenre azt az alapító gondolat emelte; de nem volt szabad lanyhuló ügybuzgalom által az ifjusági kör enyészetének csiráját elhínteni.

Jól látták e kör vezetői, hogy ezen „ifjusági kör“ az, mely által az akadémiai ifjuság társadalmi élete szilárd alapot nyer; hogy e kör az, mely hivatva van az akadémiai polgárok között a társas szellemet, az összetartást megőrizni. Maradjon is meg mindig ez a hivatása az akadémiai ifjusági körnek; ne kövesse sok „kaszinó“ példáját, mely szem elől tévesztve az igazi célt, pusztán csak a szórakozásnak szolgál.

Tudjuk és el kell ismernünk azt, hogy fennállása óta az akadémiai ifjusági kör megállta helyét emberül s hisszük, meg fogja állni ezentul is; de az idő halad, változnak a viszonyok, változik minden, s így minden intézménynek is alkalmazkodnia kell a megváltozott viszonyokhoz; mi jó volt husz év előtt, ma már nem felel meg. Mások az igények, más a korszellem, mások az emberek; élénkebb az élet, fokozottabb tevékenységet kell mindenben és mindenütt kifejteni.

czók-mókos batyuval, vásárra valókkal s ők inkább ezeknek a tetején zónáztak. Olyanformán néztek ki, mint a Zahara-sivatagon a tevéken utazók. Egész házat vittek a szegény lovak.

Alig váltottunk egy pár szót, tovább! . . . hangzott a vezénylet.

De a mi zsidaink kiéhezett paripái nem így gondolkodtak. Mintha bizony ők is értenének a sztrájkhoz, megsokallták a munkaidőt. Az illatos hegyi fű kísértelbe hozta izló-szerveiket s lehajoltak, hogy harapjanak az lsten ingyen adományából.

E közben a törökös módra könnyedén rajt ülők csak egy bukfenczelek előre, egyszerre mind a kettő, hogy sifli ehhez a Wulf-cirkuszában akár a legsikerültebb légregülés is.

Oda se neki! némi derékmasszázs után újra felkapaszkodtak régi páholyaikba. Vesztükre mentek, mert a kapaszkodás közben meglazultak a kötelékek, a battyu egyensúlyát vesztte s a hogy a hátsók oldalas lejtőre értek, gurgulázott le az egyik bajtárs, csakhamar a másik is egész pereputtyokkal.

Valahogy felszeledőztek megint. Hanem most már azon akadtak meg, hogyan kerüljenek vissza a ló hátára. Ha oldalt tápáskodnak, újra baj lehet. Gondoltak egyet: Felmásztak a közeli fára s mi irtalmas szamaritánusként az ág alá vezették a lovakat s ők a fáról rájuk ereszkedtek. — Ilyen huszárokat se látni mindennap!

Közben a féltényérnyi felhőfolt mindinkább szétterjeszkedett. Egyszer csak megmozdultak a fák lombjai, hideg légáram csapta meg arczainkat s, alig tiz perczre rá dörgött az ég. Vagy ezer méternyi magasságban jártunk. Az erdő mind sűrűbben következett, a dörgés mind rémesebben hangzott, az eső is megeredt.

Bizonyára csak az akadémiai ifjuság előnyét s javát óhajtuk, ha azon véleményünknek adunk kifejezést, hogy az ifjuság kissé lazult belételeére igen üdvös hatással volna, ha az ifjusági kör fokozottabb, eredeti irányzatának megfelelő tevékenységet fejtené ki. Felolvasások, hangversenyek, színi előadások tartása által a kör nemcsak tanujelét adná ily irányban való működésének is, de a tagok érdeklődését is sokkal szorosabban kötné le s ez által maga is szorosabb kapcsolatot képezne közöttük. Ily működés áldásos hatása nem maradna el s újra feleledne az a baráti összetartás, mely az akadémiai ifjuságot előbbi időkben egységes egészszé tömörítve, azt társadalmi életünk egy lényeges, viruló tényezőjévé emelte.

Meg vagyunk róla győződve, hogy az ily nemes törekvés bőven megteremné gyümölcseit, ha az akadémiai tanári kar részéről is a kellő és méltányos erkölcsi támogatásban részesülne; s hisszük, hogy az nem is tagadatlnék meg tőlük.

Végül fogadják szívesen akadémiankat végzett és körünkől távozó ifju barátaink búcsúzó üdvözlőnként!

Utak és utcák.

Régi valóság, hogy a szó közönséges értelmében véve is, legjobb ha az ember egyenes uton jár — ha járhat.

Mert, pl. mi selmecziek, bár akármennyire szeretnénk is egyenes utakon járni, azt városunk girbe-görbe, dombos, völgyes, hegyes fekvésénél fogva nem tehetjük. — Szóval városunkban alig létezik egyenes út, de igenis annál több a görbe ut, utca és utcika.

De hát mi ezekhez már hozzá vagyunk szokva és bele nyugodnánk e megváltozhatatlan állapotba, ha legalább ezen utak, utcák és utcácskák annyira — mennyire türethető karban volnának tartva.

Törvényhatósági bizottságunk legutolsó közgyűlésén szóba kerültek az utak állapotai és a közgyűlés

Eszünkbe jutott a fejesóváló oláh. Olyanok ezek, mint a balatoni halász: ismerik a vidék sajátosságát s megmondják az időjárást előre. Bár hallgattunk volna rá!

Félóra mulva már szakadt az özönvíz. Az egyiptomi sötétséget egy-egy villám fénye szelte ketté hol alattunk, hol felettünk, hol meg velünk egy irányban. Mert lent is, fent is felhők környékeztek. Néha-néha akkorát rándult a lábunk, ahogy közelünkben a villany egyesült, azt hittük, menten veszve vagyunk. Majd az orrunk előtt 40—50 méternyre explodált, hogy majd megvakultunk tőle. De mi csak folytattuk az utat, lépest előre, úgy „genzemarsch“-ban. Mindegyre ment, ha megállunk, ha haladunk, egyformán ért a veszély, inkább hát előre! . . .

— . . . Baj van! — szólt a vezető hátra.

— Mi az? — hangzott őt ijedt torokból. „Gyino! . . .“ de a szegény pára nem hajtott a szóra. Majd az én mokányom is oda ér az első mellé s mintha összesúgtak volna, de hogy tenne csak egy lépést is tovább.

— Leszerelni! Van nálam egy fáklya, mondja a vezetőnk. Még a múlt évben csentem, mikor a főispán nálunk volt látogatóban. Arra az esetre hoztam el, ha veszedelem érne.

Majdnem hogy elvertük örömlünkben. Valahogy sikerült meggyujtanunk. Uram fia! meghült a vér ereinkben . . . A két ló előtt feneketlen hegyszakadék tátong, csak egy, nem — csak féllépés, s menthetlenül végünk van!

Némi idővesztéssel visszataláltunk az igaz utra. Nemsokára elértük a havasi pásztorkunyhót, mai utunk előre megbeszélte végpontját. Lehetek vagy százan, akik már akkor ide szorultak. Csupa paraszt.

utasította is a város tanácsát arra, hogy az egyes bányatelepekhez és a György-lárnához vezető utak jó karba helyezéséről gondoskodják, ezáltal nemcsak a munkás népnek téve jó szolgálatot, de a sétáló közönségnek is.

Ezekről az utakról, jobban mondva ösvényekről a jó Istenen kívül, csak egy derék egyet gondoskodott szerény erejétől telhetőleg és ez a Sztinya-osztály. — Igaz, hogy e fáradozásáért és sok évi e célra történt költségeiért a város a jövő évtől kezdve nagylelkűen évi 50 frtnyi segélyben fogja részesíteni ezen egyeletet.

A városon kívüli utak jókarba hozását tehát bizzuk egy szebb jövőre és a városi tanács jó akaratára.

Ámde, a midőn ezen utak jókarba hozását egy jobb jövőre bizzuk, nem tehetjük azt a belvárosi utcák és utcikákkal szemben.

Itt azonnali, erélyes intézkedésre van szükség, mert ez állapotok tűrhetetlenek kezdenek lenni.

Nézzük csak általánosságban a járdák állapotát. Nem ad ez méltán okot közönségünknek panasza, sőt felháborodásra?

A járdakövek nagy része kimosott, szétrepedt, lyukas, egyenellen, szóval elhanyagolt, rozsz állapotú.

A mellékutczákban az egyes feljárók, pl. a német templom tértől az alsó-rózsa utczába vezető, az alsó-rózsa utczából a felső-rózsa utczába vezető és a Muszka-féle kerttel szemben foglalás által összeszorított feljárók, vagy a vöröskuli utczából az újút felé vezető út, valamint az alsó-rózsa utcai kanyarulattól ugyancsak az újút felé menő utrészet és a nem régen említett lövöldei út csak kis esőzés után is ugyszólván teljesen járhatatlan és az ember sokszor kénytelen a vízlevezető csatornában (rigól) járni.

Ehhez járul még, hogy egy idő óta ezeket a mellékutczákat és utakat, nem tudjuk kinek böles tanácsára vagy intézkedése folytán, mindenféle törmelékkel rakják teli s ezzel akarják javítani. Már most, mint ez idő szerint is történt, ha nagyobb eső esik, a víz a törmeléket kimossa és magával hordja, ez által hol gödrös, hol dombos, sőt törmelékkel telt hegyes változatos tájképet nyújt az arra életveszélyben haladónak, mely tájkép még nyer a vizzuhatok és lápok képződése által.

Hiába emelnek lakosaink panaszokat, hogy emitt rozsz az út, nem lehet járni rajta, amott egy árok vezet a ház mellett, mely árok víze nagyobb esőzések elsodrással fenyegeti a házat, ismét máshol magányos emberek szorítják össze az utcát foglalás által stb. stb. . . ez mind haszontalan erőlködés, süket fülekre talal.

De bezzeg, maradjon valamelyik polgártársunk hátrálékban az út- és járdaadóval, akkor hihetetlen gyorsasággal megjelenik az a félelmetes alak, a melyet adó-executornak neveznek.

Szó ami szó, ha városunk a civilizált városok sorában továbbra is meg akar maradni, akkor haladék-

Néhányan megismerték egyik társunkat s a „szolgabíró“ — pedig csak az irnoka volt — révén társaságukba fogadtak. No, hogy mennyire örvendünk a társaságuknak, eléggé illusztrálhatja az a gondolat, hogy 1848-ban éppen az e vidékből csöcseléből kerültek ki a legirtózatosabb haramiák, akik midőn az elfogott magyarokat, főleg a nőket, nyársra húzták, szinte kéjelegtek, mennyire humánusan bánnak el az áldozatokkal. Szilágyi F. „Erdély gyásznapjaiból“ cz. történelmi rajzában irtózatos dolgokat ír az oláhok 48. évi vandalizmusáról: „... Atyját imádkozó gyermekei között, szerelmeseket egymás karján vertek agyon, Zsigmond Eleknek gyermekét szoptató nejét úgy szurták keresztül, hogy gyermeke hozzá szegződött, a szent képekre mint czélra lövöldözve vadul ordították, hogy: „az Isten sem mentheti meg a magyarokat!“ Egy ilyen népről aztán írhatják: „jámbor, nem hallgat az agitátorokra“ naiv az, aki hiszi. Gyanakvó hiénatermesztű náczi s rendkívül szívósan ragaszkodik a bosszúvágyhoz. Csak addig nem bánt, míg érzi, hogy el van nyomva. Bele kellett nyugodnunk a sorsunkba . . .

A kunyhó tulajdonosa átvette lovainkat és szelnek eresztette. Biztos ő itt, mint az alföldi pásztor az ő birodalmában. Tavasszal felhajtja a nyáját aszerint feljebb, amint a hó eltisztul, majd lejjebb-lejjebb ereszkedik, ahogy az időjárás meg a legelő állapota hajtja, ősz derekán már a falujáig jut. Évről-évre így szokott, azért ismer minden zege-zugot. — Mi bementünk a kunyhóba. A közepén pár hasáb fa füstölgött, körülötte az utasok szorongtak, tüzös férfiak kátrinczás asszonyok, leányok. A hely szűke miatt hármasan is ültünk egymás ölébe. Még szerencsés volt amelyikünknek egy-egy szemrevaló fáta jutott.

A pitymallat újra utban talált. A hegytető első napugára a legfenségesebb. Roppant meredek lejtőn kelle felfelé törekednünk. Csak úgy maradhattunk a

talanyl gondoskodnia kell a belvárosi utcák, járdák, mellék utcikák és feljárók stb. jókarba hozásáról.

Amit itt elmondottunk, nem tulás, hanem a pusztá, való tény, melynek valóságáról ki-ki meggyőződhetik, ha városunkban egy kis megfigyelő körutat nem restel megtenni.

KÜLÖNFÉLÉK.

Napirend 1897. augusztus 1-én.

Naptár: Vasárnap, augusztus 1. — Róm. kath.: Péter. — Görög-orosz (július 20): Illés pr. — Izraelita: Ab. — Nap kel: 4 óra 23 perczkor, nyugszik: 7 óra 16 perczkor. — Hold kel: 7 óra 30 perczkor reggel, nyugszik: 8 óra 16 perczkor este.

Vasárnap 9 órákor nagymise a Boldogasszonyról nevezett róm. kath. templomban német egyházi beszéddel.

Nagymise a Szent Katalin templomban 8 órákor reggel, tót egyházi beszéddel.

Az ág. ev. templomban reggel 8—10-ig tót, 10—12-ig magyar isteni tisztelet.

A polgári lövöldön lövészet, kezdete délután 1 órákor.

Személyi hírek. Dr. Kaldrovits Géza fővárosi ügyvéd városunk szülőltje Budapestre visszautazott. — *Jezovics Károly* lyceumi igazgató a korincaizai fürdőben tölti a szünidő egy részét. — *Horváth Lajos* ker. anyakönyvi felügyelő az anyakönyvek megvizsgálása czéljából néhány napig itt időzött. — *Iffj. Knezovics Adolf* dr. fővárosi ügyvéd mennyasszonyával s ennek édes anyjával *Cathy Szalézné* úrnővel szülei látogatására ide érkezett. — *Csibý Lóricz* akad. tanár Gelenczére utazott. — *Händel Vilmos* ág. ev. lelkész és ker. főesperes Radegundba utazott.

— **Ferdinánd bolgár fejedelem** e napokban ismét Szentantába érkezik, hol neje *Mária Lujza* fejedelemné *Boris* és *Cyryll* hercegekkel még 3 hétig fog időzni. A fejedelem innét történt elutazásakor *Krausz Kálmán* főkapitányunknak a bulgár polgári érdemjel negyedik, *Reisz József* állomási főnöknek pedig V-ik osztályú érdemjelét személyesen adta át és mint halljuk, városunkból még többen fognak bolgár kitünteléseket kapni.

— **Főispáni látogatás.** Horváth Béla főispánunk jövő vasárnap — hacsak valami különös akadály meging fel nem merül — érkezik városunkba; 9-én számonkérő széklet tart, részletesen a fölvételek és a társasbédén; 10-én elnököl a törv. hat. bizottság közgyűlésén és ugyanaz nap délután a közigazgatási bizottság gyűlésén.

— **Halálozás.** Ki ne ismerte volna városunkban az öreg *Kupecznét*, kinek rendes szokása közé tartozott majd minden embert megszólítani és a megszólítottat valami örvendítés vagy kacaglató dolgot elmondani. Bezzeg őt is örökre elnémitá a halál, mert őzv. *Kupecz Antalné* szül. *Drosd Magdolna* mult szerdán, 86 éves korában örökre lehunytá szeméit. Az elhunytban *Kupecz István* körmöczi kir. bányamérnök édes anyját gyászolja. Mult pénteken temették el.

— **Rendőri hírek.** *Öngyilkos kereskedőseged.* Özv. *Megyeriné Szent-Erzsébet* utcai vegyes kereskedésében, mint segéd alkalmazásban állott *Klein Dezső* mult hétfőn forgó-pisztollyal agyba akarta magát löni. A pisztoly azonban valahogy félrecsúszott és a golyó nem halántékába hatolt be, hanem kissé lejjebb, úgy hogy a szemgolyóját érintve jött ki. A nála talált levél szerint azért követte el tettét, mert „*Etelka*“, kibe szerelmes volt és kinek elmondá, hogy ő föbe lövi magát, mondta, hogy „próbálja meg“: tehát ő most meg is próbálja és magát föbe lövi. Az öngyilkos aspirans, bár súlyosan sebesült meg, mert sérült szemét elveszti, de életét ezuttal nem. Hová jutunk,

lovon, hogy végig feküdtünk rajta. Biztonságban éreztük magunkat úgy is a leeséstől, mivelhogy a hegyi lovak nemcsak kitűnő hegymászók, de mintha közben még a rajtok ülőre is vigyáznának, oly óvatosan lépnek mind a négy lábbal a másik nyomába, akárcsak a számár. Így is terhes volt a haladás. Alig bírtuk kiegyenesíteni a derekunkat, mikor a csúcsra értünk.

A hó csak a minapában takarodott el, az árnyékos mélyedésekben ma is vastag tömegekben lehet. A havasi ibolya most dugja ki félnéken a fejcsékéjét. Kikerestük a legjobb kilátással kecsgetető helyet. Ahogy a nap feljött, szép, csendes, tiszta idő volt. Szabadszemmel végtelen távolságba láthattunk. Nincs ennél fenségesebb panorama! Egyszerre kőd emelkedik a völgyekből. Alattunk sötétbe néz a láthatár, felettünk teljes fényében az ég örök királya tündököl. Milyen különös érzés fogott el itt a felhők országában!

Valamikor a 60-as években Ó Felsége, szeretett királyunk is megmászta e havast. Akkor történt volna vele az az eset, hogy magához hivatta *Avranu Jankút* a 48-ban fellázadt oláhok vezérét, vagy amint ők nevezték: „havasi király“-t, egy kincstári jobbágy fiát, de ez azt izente volna: „Én olyan messze vagyok a császártól, mint a császár én tölem!“ — és nem ment a hívó szóra. Legalább így regéli a nép. Emlékkő is hirdeti a felség itt voltát, de mely emlékkövet a mőczok barbár keze darabokra zúzott, még a felirat is alig olvasható . . .

Ekkor már minden oldalról hegymászók raja özönlött. Olyika két nap, két éjszaka, hogy törekszik. Urak, parasztok, urinők, ki gyalog, ki ökörszekéren — mert egyik oldalon méterszéles csapás vezet, de csak ökörszekérral s így is ügygel-bajjal járható — a leg-többjé lóháton. Közéltől-távolból százszorosán visszahangzik a székelyektől megkedvelt havasi kürt tülök-szerű hangja. Ezzel értesítik a havasi mőczok, — a

ha már 19 éves, még az élet terhes küzdelmeibe belé se szagolt ifjak ily könnyelműen, ily ferde badarsággal elakarják dobni életüket. O tempora, o mores! — *Balesetek.* Ki hinné, hogy egy kis félrecsúzás következésében az ember a felső lábszárcsontját törhetné el. Pedig ezt kellett keserűen tapasztalnia *Kontsek Károly* pozsonyi tanítónak, ki ide sógorához nyári üdülésre jött. Mult hétfőn ugyanis egy vidám társasággal kuglizott a nevezett tanító a *Gulrich-féle* kertben s midőn é; en a golyót kiakarta dobni, elcsúszott és oly szerencsétlenül esett testének egész súlyával bal lábára, hogy annak felső szárcsontja eltörtött. Körülbelül 6 hélig fog kelleni ápolni, míg felgyógyul. — *Az épülő félben lévő apácázárda* egyik oldaláról V. kömives munkás saját vigyázatlansága folytán lezuhant, de oly szerencsésen esett le, hogy csak kezét törte. A városi kórházban ápolják. — *Tolvajlás.* *Hacher Gyula* vihnyei erdővéd lakásáról több tárgy ellopott, mely lopással *Kollarik György* volt béresszolgája gyanusítottott. A szolga, ki jelenleg a hodrus-bimbizi *Lupták-féle* majoron szolgál *Lindmayer János* hodrusi rendőrbiztos által erélyes vallatás alá vétetett és daczára tagadásának, a házmotózás megtartottott, a midőn is megalálták széna közé rejtve a lopott tárgyakat. Erre azután *Kollarik* beismerte tettét, melyet állítólag valami „*János*“ nevű selmeczbányai szolgálénnnyel követelt volna el. *Kollarik* letartóztatott és az ügyben a vizsgálat folyamatba tetetett. — *Sérülés.* *Grenyo János* kir. zúzó munkás a m. kir. *Sándorzúzó* műben mult pénteken reggel a kötél pályánál a szállító kötél feszítésének szabályozása alkalmával jobb keze tenyerén s mutató és közép ujján zúzódást szenvedett. — *Veszett eb.* Mult pénteken *Bélabányán* egy ismeretlen gazdáju, kis raller kutya több ebet megmart s miután *Fodor József* állatorvos a lelőtt kutyán a veszettség tüneteit konstátálta, a r.-kapitányi hivatal az összes (11 db.) megmart kutyák leövetését rendelle el a mi még ugyanaz nap rendőri karhatalom alkalmazása mellett fogantatott is. — *Betöréses lopás.* Péntekről szombatra menő éjjelen eddig ismeretlen lettesek *Nieman Herman* helybeli hentes mester jégpinczéjébe betörték és onnét több nyers oldalszalont elloptak. A kár 80—90 frt, Rendőrségünk megindította rögtön a nyomozást. — Ez az eset is azt mutatja, hogy nálunk a közbiztonsági állapotok kezdenek veszélyesebbé válni s hogy végre is elérkezett az idő a rendőrszemélyzet szaporítására, mit a jövő közgyűlésen szóba kellene hozni.

— **Katholikus autonomia.** Selmeczbányán a mult hétfőn, kedden és szerdán lefolyt szavazáskor gróf *Zichy Jenőre* 547, míg *Timon Ákos* dr.-ra csak 40 szavazat esett. — *Bélabányán* szintén óriási többséget nyert *Zichy Jenő*, *Timon Ákos* szavazatával szemben. *Zichy Jenő* gróf megválasztása immáron teljesen bizonyos.

— **Vidéki hírek.** *Bankett Báiban.* F. évi hó 24-én *Czibulya László* Hontvármegye alispánja *Báthban* időzött, mely alkalommal a bati járás jegyzői kara nála tiszteletgett, a járás közönsége pedig szeretett alispánja iránt táplált tiszteletének és ragaszkodásának jelét óhajtván adni, tiszteletére bankettet rendezett, a melyen 60-an vettek részt. Az első pohárköszöntőt *Sántha*, volt báthi nyugdíjazott plébános, koronás királyunk Ó felségére mondta. *Dr. Halasy Kálmán* tanítóképző intézeti tanár, földbirtokos és vacsányi községi bíró az alispánt éltette. Az alispán, és *Nedeczky Árpád* járási főszolgabíró a járás közönségét éltették, melyek után még számos tószl következett. A társaság vig hangulatban késő éjjelig együtt maradt. — *Felső-Hámor községében* a mult héten borzasztó orkán dühöngött,

pásztorok — egymást arról, hogy merre legelletnek, de a farkasok elijesztésére is használják. Amott egy csapat uri nő iparkodik férfiasan ülve a lovat, másképp nem is lehetne. Ahogy meredekebb a hegy, egy-egy áldozatkész turista szorítja a lábukat a lóhoz nehogy aláhemperegjenek, mert bizony ily meredek helyeken a nők is a ló nyakába borulva mehetnek. Mégis csak könnyebb úgy, mint gyalog. Persze van csintalanokodás, van heccsz, nevetés anyyi!

9 óra felé megnyílik a vásár. Az a körülbelül 200—250 □ méteres lapos hegytető, mely *Arad-Hunyad* és *Torda-Aranyosmegye* érintkező pontján van, hemzseg a vendégektől. Valamikor a havasi mőczok leányai ide hozták ilyenkor hozományait. Kiki ott állott a drágasága mellett: nemzetiszínű láda, 20--30 méter durva vászon, 3--4 kecske, 1--2 apró tehén, a gazdagabbja csak mutatóba terelt fel valamit ha szükség lesz a bizonyásra, ott a falu papja, élő telekkönyv az s a szava szent, mint *Mózesé* a pusztában. Erre a faluk óriási területen szóródnak szét, pl. *Albák-Skerisora* 4 □ mtföld. Ahol 30—40 ház van, az már egy falurész s templommal is bír. A vidéki legény, a lupesei lányzó alig tudnak egymás létezéséről. Más falut nem látnak egész életükben. Ezért volt ősidők óta a „*gániai leányvásár*“, hogy itt a vidékről összetalálkozzanak. A legénynek megtetszett valamelyik leány, nyomban megkérte a kezét. Ha az apa beleegyezett, az egyes faluknak ott lévő papja minden tekefőria nélkül összeadta őket. Ez volt csak az igazándi liberalizmus! Azt tartják, az urak se tesznek különben náluknál: azok a bálókban árulják a lányokat, ők meg a Gánia tetején, azoknál a házhoz jön a kérélegény, ők udvariasabbak, felmentik ez idő-pazarlástól. A hány ház annyi szokás . . .

A h. . . i timár-legény is így talált kedvesre. De ez csak úgy volt hajlandó főköttő alá, ha pap (oláh?) kéri a kezét.

mely egy házikót a szó szoros értelmében elsöpört agyonütve benne egy 7 éves gyermeket; több gyümölcsfát gyökerestől kirántott és egy hatalmas szálfalédöntése által egy ökröt agyonzúzott.

— **Méhészeti vándortanár,** Valló Vilmos, tartott mult hó 19., 20-án 21-én itt s a környéken igen tanulságos előadásokat a méhészetről. Igen érdekes volt látni, mily nyugodtan bánt el az alapos szakképzett séggel bíró előadó a legmérgesebb méhcsaládokkal, a nélkül hogy őt vagy közel álló hallgatói egyikét vagy másikat megszurtták volna. Kár, hogy az érdekes, a mindinkább fellendülő méhészet legújabb vívmányait tárgyaló előadásokat csak nagyon kevesen hallgatták.

— **A selmeczi önk. tűzoltók rendkívüli közgyűlése,** melynek egyedüli tárgyát Gregus Antal alparancsnok lemondása és az új alparancsnok megválasztása képezte, mult hettől tartatott meg Bernhardt Adolf elnökleite alatt a városi vígadó mellékhelyiségében. A Pauer János főparancsnok vezetésével kivonult tűzoltók osztatlan sajnálkozással fogadták eddigi jeles alparancsnokuk azon elhatározását, hogy lemondását különféle okoknál fogva vissza nem vonhatja és elismerésük kifejezésül megválasztották őt tiszteletbeli alparancsnoknak nagy lelkesedéssel. Ezután az elnök és Pauer János főparancsnok előterjesztésére s illetve indítványára egyhangulag lett Chauer Ottó városi főpénztárnok tűzoltói alparancsnokká megválasztva. Az ekként megválasztott alparancsnok meghívására egy, Oszvald Gusztáv, Friebert Ferenc és Thuránszky Béla tagokból álló küldöttség küldetett ki és a közgyűlésen csak hamar megjelent az ujonnan megválasztott alparancsnok és szép szavakkal megköszönve a belé helyezett bizalmat, e tisztséget elfogadta.

— **Alapos vizsgálatot** foganatosított több napon át a városi összes pénzlárak, vagyoni értékek, számadások és számviteli könyvek stb. körül dr. Payer Béla belügyministeri számvevőségi igazgató. A ministeri kiküldött valóságos leltározásnak vette alá a város összes vagyonát és kezelt értékeit. Ilyen alapos vizsgálatot a városházán talán még sohasem tartottak és ép ezért annál örvedesebb azon tény, hogy a vizsgálatot megejtő ministeri kiküldött úgy a városi vagyon és értékek kezelésében, mint a különféle számadások és könyvek vezetésében a legkifogástalanabb rendet konstata. Igaz örömmel adunk erről hírt és közönségünk is bizonyára megnyugvással párosult örömmel fogja tudomásul venni, hogy e város vagyonek kezelése és annak ellenőrzése oly kezébe van létéve, melyekben feltétlenül megbízhatik.

— **Penthesilea.** Kleist *Henriknek*, a zseniális német költőnek „Penthesilea” című tragédiáját Telekes Béla jeles fiatal költőnk, ki ez idő szerint városunkban időzik édes atyja házában, gróf Festetich Andornak, a budapesti Nemzeti Színház igazgatójának fölszólítására már csaknem teljesen lefordította s a színházhoz nem sokára befogja nyújtani. A darab alapos színpadi átdolgozásra szorul, elsősorban felvonásokra kell osztani, mert Kleist az egészét a színpad technikai követelményeinek teljes mellőzésével dolgozta föl; aztán ki kell nyelni belőle, vagy át kell gyúrni benne azokat a hibás voltok daczára is zsenire valló excentricitásokat, amelyek eredeti formájukban könnyen zavarhatnák a drámában lobogó erőteljes szenvedélyeket. A hatalmas, végtelen szenvedélyektől dúzadó czimszerep már esztendő őta foglalkoztatja Jászai Mari asszonyt, akinek a fordító az eddig elkészült részleteket már át is adta s aki a szerepét immár nagybárra tudja is. A nagy tragika ettől a szerepétől még nagyobb sikert vár, mint a milyet „Elektrá”-jával aratott. Az érdekes darabból Telekes Béla szíves

— Hiszen ha csak ez a baj, azon könnyű segíteni — mondá a timár legény.

50 frtot adott az oláh püspöknek, s egy év mulva felszentelték s megvolt a lakzi. Magam hallottam tőle, el is hiszem neki. Meg is látszik rajtuk, t. i. a papokon, a gyors avansz. Nem egyet láttam amint a tanítójával versenyt kapált, kaszált. Persze nagy része van ebben a borzasztó szegénységnek is. De szívesen is eszerlnének akármelyik alföldi kollégával, még a kongruarészt is átengednék a csere fejébe, ha mindjárt olyan is az az állás, hogy a mostani gazdája nyakra-főre kiabálja: nem lehet belőle megélni!

Ma már csak a neve van meg a „gániai leányvásár”nak, mert a leányokat, legalább ilyen avult divatban, ki sem vásárolja. Kedves emlék gyanánt őrzik az összejövétel szokását. Nyári — az itteni klíma szerint — tavaszi mulatság számba megy az egész egyszer egy esztendőben. De azért a bihari hegyektől a Rettyezáig fenn van ott mindenki a ki szerét teheti. Báránybőrös bekecs, bolyhos kucsma, hosszuszijas zacskó, pomádé, gyűrű, garasos fülbevaló, fazekak bögrék stb. stb. bőviben vannak. A közeli birtokosok és tehetősebb uri családok kunyhókat állítottak fel már az előző napon. Itt várják az ismerősöket, a hozzájuk illő ismeretleneket. A laczikonyhák tömve vannak. A pálinka literszámba fogy, az olesó, mégis pompás rózsamáli bor csak úgy folyik, 20 krajczárjával fogyasztottuk literjét. (Úgy hallom, ez a hely semleges terület, se adó, se regále nem terhel senkit.) Dél tájban megered a táncz. 6—7 cigánybanda húzza 6—7 csendőrös tartja a rendet. Szép az az oláh nő! Valami szívet bántó, valami melancholikus még a legszilajabbja is. Legszebb a „havasi pásztordal”, bele van temelve népének minden bűje, bánata, keservei, megcsalatozása. Mintha a sirüregből elhalón

előzékenységből mutatványt közlünk lapunk jövő számában.

— **Több rendű lopás a zólyomi vásáron.** Nem rég megirtuk, hogy egyik polgártársunkat a korponai marhavásáron meglopták; most meg hirt kell adnunk arról, hogy Murancsan selmeczi mészáros mestertől a minap tartott zólyomi vásáron hallatlan vakmerőséggel 250 frtot loptak el. A nevezett mészáros mester az esetet úgy adja elő, hogy a míg egy ismeretlen egyén beléje lökdösődött és aztán még vakmerő hangon őt vonta kérdőre, hogy mit lökdösődik, addig egy másik ismeretlen ember a kezében tartott 250 frtot, erőszakosan kikapta és azzal tovább iramodott. A közelében sem rendőr sem csendőrnek nyoma sem volt. Ugyane vásáron egy asszonytól 80 frtot, egy másik embertől 600 frtot loptak el eddig ismeretlen tettesek. Felette kívánatos volna, ha a vagyonbiztonságra ily vásárok alkalmával nagyobb és szigorubb felügyelet gyakoroltatnék.

— **Zászlószentelés Szandrikon.** A szandriki ezüstárugyár összes alkalmazottjai egy igen diszes zászlót készítették, melynek felszentelési ünnepélye augusztus 15-én lesz. Az isteni tisztelet délelőtt fog megtartatni az alsó-hámori templomban, melyet nagy társaság fog követni a szandriki kaszinó helyiségeiben. A zászló anyai tisztet lovag Berks Róbertné szül. Draskóczy Paula ő méltósága vállalta el; az ünnepély fényes sikerűnek ígérkezik.

— **Házasság.** *Polják Antal* bányafelügyelő tegnap kötött házasságot *Bielik Anna* kisasszonnyal, özv. Bielik Adolfné kedves leányával.

— **Jótekonyczélú, műkedvelői előadást** fognak rendezni Hodruson az ott nyaraló fővárosiak. A műkedvelői előadás a hodrusi felső iskola (Leuthaus) termében fog megtartani és tiszta jövedelmét szegény gyermekek felruházására fordítják. — Az idén Hodruson igen sokan nyaralnak a fővárosból és valóban igen szép, nemes eszelekedet tőlük, hogy az ottani sok szegény gyermek felruházására is gondolnak és e czélra műkedvelői előadást rendeznek. Meg vagyunk róla győződve, hogy e jótekonyczélú előadást, mely augusztus első felében fog megtartatni, nemcsak a Hodrus vidékiek, de városunk közönsége is erkölcsi és anyagi támogatásában részesíteni fogja, ezáltal módot nyújtva a Hodruson nyaraló fővárosiaknak, arra hogy jótekonyczélú törekvésüket mentől nagyobb siker koronázza.

— **Tánczszal egybekötött hangversenyt** rendez Vihnye-fürdőben jövő vasárnap a lévai dalárda jótekonyczélra. A sikeresnek ígérkező hangversenyre már most felhívjuk közönségünk figyelmét. Jegyek váltathatók a vihnye-fürdői irodában, Nyitray és társa könyvkereskedésében Léván és Joerges Á. özv. és fia könyvkereskedésében Selmezbányán.

— **A lövöldéről.** A mult vasárnap julius hó 25-én tartott lövészetben 755 lövésre 831 körengység éretett el 1 szöggel és 24 négyessel, mely eredmény rendkívül kedvezőnek mondható. Az első díjat Bencze Gergely, a másodikat Krausz Géza nyerte el. Krausz Géza 4, Fiedler Gyula 5, Belházy Gyula 2, Stuller Gyula 1, Friebert Ferenc 2, Bencze Gergely 5 és Seidel Agoston 5 négyest lölt. Ismételve felhívjuk a lövészek és közönségünk figyelmét arra, hogy augusztus 8-án és 9-én lesz tartva a fölvészet, s 9-én társaságban is lesz a lövöldén, melyen a főispán is részt fog venni. Az egyeslet jó neve érdekében igen kívánatos volna, ha a fölvészeten és társaságban minél számosságban vennének részt.

szólna az ének a haldokló Géhíusz lázas ajakán, majd mintha a tenger mélyéből zugva, tombolva törne elő a keserű panasz, hogy hiába! hiába!...

E vidéken van a *móczok* valóságos otthona. Erős, edzett, csontos nép, a famunkákban rendkívül ügyes, viseletében, mozdulatában, kinézésében egészen elüt a par excellence-oláhtól. A női nem télen-nyáron egy szál fehér szoknyában jár, mely körül széles, földig érő fekete kötöt visel, ami hátul majdnem egészen összeér. Tánczközben aztán a gyér öltözet egész plaszticie engedí láttatni kifejtelt idomaikat. Volt is bámulójuk, ahogy a czigány ráhuzta! Menetközben a sok hegyi járástól mindig előre hajtának, mintha a kezeikre is lépni akarnának, azért gúnyolják őket — medvéknek. Sokban elárulják, hogy valamikor a székekkel vegyesen laktak, miként ezt történelemírónk is vallják. Különben lázadó, vérengző természetűek. Sokan tatáreredetűeknek tartják őket. 1784-ben a Hora-lázadás alkalmával 60 falut, 140 földesúri kastélyt dultak fel s több mint 4000 magyart végeztek ki, köztük Bercsényi, Mikes, Rákóczy stb. nevű családokat. Nem hiába nevezi Jókai „Véres könyv”-nek azt a művét, melyben a Brády családról szólva, vad erkölcsüket tárgyalja irtóztatós képekben. — — —

Lassan felhők ereszkednek alá. Repül az apró ködparány. Deresedik a férfiak bajusza, szakála. Kiki vastag köpenybe bújik. Elővezetik a lovakat. Felszedik a sátrakat. Három óra felé megindul a karaván. Ekkor már jégesepek lógnak az orrnak alatt.

Sebaj, ha 7—800 méternyire aláereszkedünk, majd felolvasztja a júliusi meleg nap perzselő sugára; az ám, vagy még előbb valami tüzes vérű oláh faticza sovár ajaka!

Váczy István.

— **Szentantali marhavásárok** minden év május hó 3-án, augusztus hó 10-én és november hó 19-én tartatnak meg. A vásártér a selmezbányai vasúti állomástól egy negyed órányira fekszik közvetlenül az országút mellett és igen czélszerűen van berendezve.

A lagunán.

Vizes dal.

A rózsá-utezai lagunán, a lépesökről le a főtérre hömpölygő vizzuhatag andalító esőbögése mellett énekli melán: Ordo-caputto di Bombaro, gondolás.

Ah, mi szép a rózsá-utezán
Gondoláznai a lagunán!
Mért volna itt rendes ut?
Hisz vízhez oly ritkán jut
Az itt lakó mio káró,
Uton egy is sokat járó.
Pedig lám e szép laguna
Csolnakázás élvét nyújtja. —
Doge és a nagy senatus
Ne legyen oly akuratus,
Hogy ne gyűljék össze viz...
Szükségünk van vizre biz'.
És új sporthoz kedvet nyert
Gyakorlatra teszünk szert. — —
Szeretek én gondoláznai,
Csak nem jó utat csinálni;
Amaz edzi az erőt,
Ez gyöngíti a velőt.
Gyűljetek hát, bő vizek!
Lagunák képződjete!
Libbenj kedves gondolám
Erre—arra s légy vidám!
Doge és a senatus
Fejét érje hideg tus,
Ha sokat fog akargatni
S nekem nem fog szót fogadni. —
Libbenj kedves gondola
Emide meg amoda;
Mert ah, szép a rózsá-utezán
Gondoláznai a lagunán!...

Álmodozásba merült,
S egy békának sikerült
Dus szakálát megozibálni
És fülébe kurutyálni:
„Ébredj öreg! csinálj rendet!
Mert — biz' isten — nem kapsz rendet!!“

HIRDETÉSEK.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására adni, hogy a legmodernebb igényeknek is teljesen megfelelőleg berendezett

szabóüzletemet —

* A nyári idényre

a legdivatosabb, tartósabb és finomabb különféle bel- és külföldi szövetekkel dúsan felszereltem és azok nagy választékban állanak a tisztelt közönség rendelkezésére. A midőn ezt nagyra becsült tudomására hozni szerencsém van, egyuttal biztosíthatom arról, hogy üzletemben minden nemű öltönyök a legújabb és legdivatosabb kivitelben készülnek.

Becsés pártfogását kérve maradok kiváló tisztelettel
Czettel György
szabóüzlet-tulajdonos.

SZOMORU-DE IGAZ,

hogy öltözékeinkre nagyobb gondot fordítunk, mint **egészségünkre.** Ha ruháinkon a legparányibb szakadékot észlelünk, sietünk azt legott eltüntetni, nehogy nagybodjék, de ha ez testi egészségünknel az eset, számba se vesszük. Egy kis köhögés, főfájás, emésztési zavarok stb. mitsem tesz az? Ügyet se vetünk rá. Hát ez **vétkes könnyelműség,** mely később keservesen megboszulja magát rajtunk, mert valamint a kis szakadékból nagy lesz, épp úgy a kis bajból nagy baj keletkezik, ha kellő intézkedés nincsen kéznél. **A legtöbb betegség kútforrása a gyomor rendetlen működése** a mit — idejekorán használva Egger kellemes ízű **Sodapasztillája** csakhamar beszüntet (1 doboz ára 30 kr.) **A tüdő, torok és mellbajok** köhögéssel, rekedtséggel s elnyálkásodással kezdődnek. Egger kitűnő ízű **Mell-pasztillája** megóv bennünket a bajtól teljes bizossággal. (1 doboz 50 kr. és 1 frt. Próbadohoz 25 kr.) Minden gyógyszerárban kaphatók. Főraktár **Nádorgyógyszertár** (Dr. Egger Leó és Egger J.) Budapest, Váci-körút 21.

Vihnye

Vasas fürdő Bars megyében.

Posta-, távirda- és vasúti állomás. — Idénytartam május 15-től okt. 1-ig.

A kontinens egyedüli vasasfürdője 36° C. hőmérsékkel. — Felülmulhatatlan vérszegénység, sápadtságnál, hátgerinczbaj és idedbajnál, merevség, anyaméh- és hüvelygyulladásnál, magtalanság valamint minden női bajnál és gyengülésnél, mindennemű súlyos betegségek után.

Vihnyén hidegvízgyógyintézet is van.

Portól mentes, védett fekvés, fenyvek közepette.

Minden kényelemmel ellátott olcsó lakások és vendéglő.

Vasuton Vihnye vasúti állomásig lehet utazni, hol minden vasútnál társaskocsik és fiákerok állanak rendelkezésre. — Társaskocsi személyenként 50 kr, külön fuvar 1 ft 50 kr egész a fürdőig.

Augusztus 15-től szeptember 30-áig 40 % árleengedés.

Tüzetes felvilágosítást ad és prospektusokat küld a

Fürdőgondnokság Vihnyén.

Mészárszék és vendéglő.

Van szerenésém tudomására hozni a n. é. közönségnek, hogy a Szt.-Háromság-terén levő

„Szarvashoz“ czimzett vendéglőt,

melyet eddig Hamrák Imre ur bérelt, átvettem és azt teljesen ujonnan berendeztem.

E vendéglőmben ezentul kitünő természetes borok, mindig fris, jégbehűtött sör, valamint izletes, egészséges ételek és szeszes italok kaphatók.

Ez alkalomból ugyancsak bátor vagyok a n. é. közönség becses emlékezetébe hozni, hogy a Sziitnyai (Lauko)-féle házban lévő

mészárszékemben

fris, jó minőségű húst vágok ki.

Mindkét üzletemben főtörökvésem leend, hogy a mélyen tisztelt közönség igényeinek mindenben megfelelhessenek és hogy teljes megelégedését kiérdemelhessem.

Kérem tehát nagyrabecsült pártogását.

Kiváló tisztelettel

Balázs János,
mészáros és vendéglős.

Nincsen gonoszabb valami

mint mikor lakásunkat (ágyban, falban, képek rámaiban stb.) undorító rovar lepi el. Nagy örömmel veszik tehát házi asszonyaink tudomásul, hogy az ujonnan föltalált és szabadalmazott

Egger-féle porfúvókészülék

radikális módon megszabadít bennünket a csapástól.

Hasonlíthatlanul praktikusabb az eddigi gummi-gömböknél, e mellett olcsóbb is s nemcsak rovarpornak, hanem minden egyéb porok (u. m. desinfectioporok, bőr és gyermekhínlő porok stb.) porlasztására is kiválóan alkalmas. — Selmezbányán kapható a Sztankay-féle gyógyszerárban a „Reményhez“.

Építkezőknek

ajánljuk kitünő minőségű

czement burkolatainkat

bármily színű és díszes kivitelben; igen alkalmasak folyosók, konyhák, fürdőszobák stb. burkolására.

Elvállalunk mindennemű czement és gránit terrazzo munkát a legegyszerűbbtől a legfinomabbig s a lehető leggyorsabb és legjobb kivitelről kezéskedünk.

Megrendelések az építkezési irodában vétetnek át.

Kiváló tisztelettel

WÜNSCH RÓBERT
vállalkozó.

Bérbeadó bolthelyiségek.

A helybeli ujonnan épült apácza-zárda földszinti részében egy nagyobb és egy kisebb vagy mindkét üzlet-helyiség bérbeadatik.

Zárt ajánlatokat intézhetni

folyó évi augusztus 8-áig a selmezi római katolikus plebániái hivatalhoz.

A közelebbi feltételek megtudhatók Ács József egyházi gondnok úrnál.

Olcsó árusítás

Weisz Ignác fűszerkereskedésében

Deák Ferencz-utca, (saját házában).

Miután sikerült Trauer Gyula ur fűszerkereskedésének összes bolti áruit igen jutányosan megvásárolnom, azon kellemes helyzetben vagyok, hogy ezen cikkek

felette olcsón, a bevásárlási áron jóval alul árusíthatom,

míg a készlet tart.

Ajánlom:

Vendéglős, cukrász és kávé urak figyelmébe az igen jó minőségű rum, cognac, sampanyer, különféle likőrökből álló készletet;

Az akadémiai, lyceumi, gymnásiumi hallgató uraknak és az elemi legtöbb iskolák növendékeinek rajz és mindenféle más papír, irkák, rajztáblák, festékek, rajzeszközök, ecsetek, tinta és toll-készletemet;

Az iparos és kereskedő uraknak üzleti könyvek (strazza, üzleti főkönyvek) és a vevők kis könyvecskéiből álló készletemet; cipész uraknak, míg a készlet tart, bőrkészletemet, melyet bevásárlási áron alul is árusítok; asztalos uraknak száraz- és reszelt olajfestéket;

A n. é. közönségnek pedig a különféle fűszerárak, kefék, festékek, stb. stbbiből álló készletemet, míg az tart. Különösen figyelmébe ajánlom kitünő szűrő (filtrir) papirosom készletét.

Egyszersmind köztudomásra hozom, hogy Trauer Gyula ur összes könyvköveteléseit is megvettem és így tisztelettel kérem a t. adókat, hogy kellemetlenségek elkerülése céljából tartozásaikat nálam rendezni sziveskedjenek.

Az összes t. vevőknek könyvre még olcsóbban számítom árucikkeimet, mint Trauer Gyula ur tette. Szóval, ki üzletemben bevásárol, az bizonyára nem fogja ezt megbánni; miért is kérem, hogy jóhírű üzletemet meglátogatni sziveskedjenek.

Kiváló tisztelettel

Weisz Ignác

kereskedő.